

Yar Doğumlu Şehire

— şimo · 20 Aralık 2011

sahilliğin kıyılarına sığındığım zaman
siz benzerlerimi şaha kaldırın...

yokluğuma değsin herzen tacında saçların
kiralık yıldızlar, Üstsüz kubbe susuşlarım

kıyı kıyafetli karartı kandırmıyor beni
ağlamaklı sancının ellerinden alıyorum seni

ahşap tıkrıtlarına sarılan, ilmikli sen tortu
aykırı yaşamışlığım

ey...
ahali aşk ırkı yalnızlık göçüğünden göçe kalkıyor

şimdi
üç gece, üç yangın, aynı sokak öylesine aksak
dağınaksak, sahilliğimize dargınsak

üşümez mi nisan, yağmurları elinden alınırsa
küsüşmez mi insan ,yar hali ellerinden çalınırsa

bir sus sokumu dilimde perişan
dut dilinde ay kuşan, serpilsin gözlerin
ezberimin heybesinde, seyr u nefes

ahzımın huysuzları utku nurken, uykularla
ve ağzımın kayışı gerildikçe
sana benzeyen her şey ağlaşıp, bağdaşıyor ömrümle

bir ebabil tüyü çaldım, göğsümde kıya mı oyuklar
sarkıyor kirpiklerimden kayalıklar
cehennem yavruları patlıyor gözlerimde

ne ebabil saldırısı ne şeytani ebe doğumu

gümüřünü řer den bu yana saklayan hurafe
sustur ebeyi, benzerlerim tahtı tırmalarken

ser seni, çelme takılmış rüzgarın mağduru
kirkit kıyılıklarım, hoyratça savuruyor dağ kırıntılarımı
sıkıştırılıyorum mah senine, yıllık şarabidir özlemim

leş bağılı düğümlerin, sendelerken secdede
en afili kursaklı ecnebi, şahadetimde diz kır

sağ halim üşürken
solumdan mı düřtün yine sen ...

sahilliğim, kıyılarına sığmadığı zaman
perçinli hasadı kaldırın tenimden
yar kokulu bahara salın beni

akıntılarımdan geçtiğin de zaman
kalıbımın yağmacılarına seslenin
şahdan müsaadeyle
yar doğumlu şehirlere, çekip gömün beni...

şimo
sinan şeker